

HAKKI VE SABRI TAVSİYE (7)

(...dünden devam)

Peygamber (s.a.v.) ve ashâbının, müşriklerin söz ve eylemli işkencelerine sabırları sonucu dünyâda Hak sözü tevhid yerleşmiş, İslâm gönülleri fethetmiş, âhirette ise altlarından ırmaklar akan nîmet cennetlerinde ebedî hayâta ermişlerdir. Yüce Allah onların hâlini ve vasfını şöyle anlatmıştır: *“Ve onlar, Rablerinin yüzünü (rızâsını) arzû ederek (nefsin gücüne giden şeylere) sabrederler; namazı kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak (hayır yoluna) harcarlar. İşte bu (dünya) yurdun(un güzel) sonucu onlarındır.”* (Ra’d: 22-23)

İkinci çeşit, savması kulun elinde olmayan musîbetlerdir. Bir yakınının ölmesi, malının telef olması, hastalık, sakatlık ve benzeri sınavlar. Bunlara sabır, sabrın en yüce makamıdır. Abdullah ibn Abbâs (r.a.) şöyle demiştir:

“Kur’ân’da sabır, üç çeşittir: Allah’ın farzlarını yerine getir-meğe sabırdır ki bunun üç yüz altmış derece sevâbı vardır. Musîbetin ilk şokuna sabırdır ki bunun dokuz yüz derece sevabı vardır. Çünkü Allah’ın belâsına sabır, başka şeylere sabırdan daha zordur. Buna ancak peygamberler dayanabilirler. Bundan dolayı Peygamber (s.a.v.): *“Ya Rabbi, senden, bana dünyâ musîbetlerini küçültüp kolaylaştıracak bir yakîn* (kesin bilgi *ist*
ve inanç) *iyorum.”*
diye du’â etmiştir (Tirmizî, Da’avât: 79; Nesâî ve Hâkim de Abdullah ibn Ömer’den rivâyet etmişlerdir).

Olaylara sabır insanı olgunlaştırır

Hâşa zulmetmez kuluna Hudâsı

Kulun çektiğidir kendi cezası

Belâlar, ya kulu olgunlaştırmak, ya da günâhlarından temiz-lemek içindir. Yüce Allah: *“Başınıza gelen her musîbet, ellerinizin yaptığı işler yüzündendir. Allah çoğundan da geçer.”*

(Şûrâ: 62/30)

buyur-muştur. Peygamber (s.a.v.) de:

“Mü'min kula isâbet eden hiçbir hastalık, tasa, ya da daha küçük bir olay yoktur ki Allah, o musîbet ile kulun günâhlarından bir kısmını silmesin.”

(Buhârî, Mardâ: 1; Müslim, Birr: 52; Tirmizî, Cenâiz: 1; İbn Hanbel, Müsned: 2/303,

3/

4, 18);

“Allah bir kuluna hayır dilerse, onun günâhının cezâsını dünyâda verir.”

(Tirmizî, Zühd: 56; İbn Hanbel, Müsned: 4/87) buyur-muştur.

Rivâyete göre *“Kim bir kötülük yaparsa onunla cezâlan-dırılır.”* (Nisâ: 98/123) âyeti indiği zaman Hz. Ebûbekir

: “Bu âyetten sonra insan nasıl sevinebilir?” demiş. Peygamber (s.a.v.):

“Allah seni bağışlasın ey Ebûbekir

, hasta olmuyor musun? Başına bir eziyet, sıkıntı gelmiyor mu? Üzülmüyor musun? İşte bunlar hep günâhlarınızın cezâsıdır.”

(İbn Hanbel, Müsned: 1/11) buyurmuştur. Gerçi Tirmizî

, bu hadîsin zayıf olduğunu söylemiştir ama benzeri başka sağlam rivâyetler hadîsi güçlendir-mektedir.

(devamı yarın..)